

S SEJE
OBČINSKE SKUPŠČINE

V ospredju smernice in začasni ukrep zdravilišču Rakitna

Dnevni red na seji vseh treh zborov delegatske skupščine v mesecu juliju, torej neposredno pred letnim »premorom«, je bil nadvse pester, zatorej tudi zasedanje samo delovno.

Poročilo o delovanju sodišča združenega dela v Ljubljani so delegati sicer sprejeli, čeprav niso imeli možnosti slišati uvodnih besed predlagatelja, ker zaradi dopustov omenjeno sodišče pač ni moglo zagotoviti uvodničarja. Takšno ravnanje so delegati povsem upravičeno ocenili kot neodgovorno.

Smernice razvoja družbenoekonomskega razvoja občine za obdobje 1981–1985 pa so z ozirom na številčnost razprav posameznih delegacij in delegatov bile tudi v temeljnih sredinah, kljub celotnemu kratkemu rok javne razprave, dobro »pretrese«.

Čeprav vse podane pripombe lahko preberemo v današnji delegatski prilogi, pa naj v tem sestavku podčrtamo nekaj ključnih ugotovitev. Same smernice so bile ocenjene v nekaterih pogledih kot splošne, nekaj pripomb je bilo izrečenih tudi na izrazoslovje samega dokumenta, ki naj bi bil še bolj razumljiv. Vprašanje nadaljnje razvoja, ki jih velja v pripravi osnutka programa družbenoekonomskega razvoja še bolj izpostaviti pa so: enakomernost porazdelitev sredstev za razvoj kmetijstva, stimuliranje kmetijskih proizvajalcev, večjo povezanost KS z gospodarstvom, konkretnjša opredeljenost turističnega gostinskega razvoja (Rakitna, kmečki turizem), večji poudarek kadrovskemu štipendiranju, pa tudi doslednejše uveljavljanje načel kadrovske politike, bolj učvrstiti pogoje urejenega otroškega varstva, z ozirom na močno prisotno energetska situacija pa je bilo podanih vrsto predlogov s področja

racionalne potrošnje z energijo v tem srednjeročnem obdobju.

Vse pripombe in predlogi bodo upoštevani pri izdelavi osnutka programa srednjeročnega razvoja občine.

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so sicer gradivo k dodatni točki predlogu sklepa o začasnem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji MKZ Rakitna, sprejeli neposredno pred zasedanjem za kar se je predlagatelj – izvršni svet odločil spričo zaskrbljujočega stanja v tej delovni organizaciji.

Sam sklep, ki v enem izmed začasnih ukrepov določa tudi začasno izvrševanje dolžnosti vodenja s strani kolegijskega poslovnega organa (imenovan je bil tudi hkrati s sprejetjem sklepa) je bil oblikovan in sprejet na podlagi ugotovitev pristojnega organa skupščine občine in so naslednje: v tej delovni organizaciji v zakonskem roku niso bili sprejeti vsi samoupravni splošni akti, statut in samoupravni sporazum o združevanju delavcev nista bila sprejeta z referendumom, zaradi neusklajenosti omenjenih aktov z zakonom o združenem delu, delavci niso mogli uresničevati svojih pravic.

Kljub znatni družbeni podpori za izvajanje investicijskih in drugih del je bilo poslovanje te delovne organizacije od leta 1965 na meji rentabilnosti, zaradi izredno slabe in okužene vode je sanitarna inšpekcija prepovedala opravljanje osnovne dejavnosti, pristojni organi v zdravilišču pa pri urejanju teh sanitarnih problemov niso odigrali aktivne vloge.

Predložene ugotovitve in sklep o začetnem ukrepu družbenega varstva v tej delovni organizaciji so delegati na skupni seji soglasno sprejeli s tem, da bo skupščina ves čas trajanja tega začasnega ukrepa spremljala njegovo uresničevanje.

V zahvalo za uspešno delo in prizadevanja so bila izročena priznanja

FRANC KRUMBERGER

Podpredsednik izvršnega sveta

Delegati vseh treh zborov so na julijski seji na predlog OK SZDL soglasno izvolili za podpredsednika izvršnega sveta skupščine občine Franca Krumbergerja. Še pred tem pa so ga razrešili dolžnosti podpredsednika občinske skupščine, katero je opravljal uspešno vse od leta 1974.

JAVNA RAZPRAVA O PREDLOGU AKCIJSKEGA PROGRAMA

O stanovanjski politiki naj odloča delavec

Po XI. kongresu ZKJ in VIII. kongresu ZKS so nam analize pokazale, da se sklepi in stališča ne uresničujejo v zadovoljivem obsegu. O tem je razpravljalo tudi predsedstvo CK ZKS, Mestna konferenca SZDL in druge družbenopolitične organizacije ter organi SIS v Ljubljani. Ob sorazmerno velikem številu na novo zgrajenih stanovanj zaostajamo za razvojem družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva, saj ta ni sledil družbenim prizadevanjem in tudi nesorazmerno velikim materialnim vlaganjem v stanovanjsko izgradnjo.

Na podlagi takih ocen je posebna skupina pod vodstvom predsednika izvršnega sveta mestne skupščine izdelala oceno samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu v Ljubljani. V oceni ugotavljajo med drugim, da stanovanjska politika še vedno ni izraz potreb in interesov delovnega človeka.

Tudi v naši občini po ugotovitvah občinske stanovanjske skupnosti odnosi na področju organiziranja v stanovanjskem gospodarstvu niso ustrezno razviti. Ugotavljajo, da je vse premalo razvita samouprava na tem področju: od premalo številnih hišnih svetov, kot osnovnih celic samouprave v hiši (organizirati bi morali še kakih 100 hišnih svetov), do vključevanja v delo samoupravne stanovanjske skupnosti prek delegacij. Z ozirom na občutljivost problematike bi pričakovali večjo aktivnost temeljnih celic. Posebej je to značilno za delegate v združenem delu, medtem, ko so delegati predvsem krajevnih skupnostih neko-

liko aktivnejši. Izredno šibko je vključevanje izvajalcev v delo SSS. Zbor izvajalcev, kot enakopraven partner še ni zaživel.

Glede na take ugotovitve in ocene stanja, ki jih je delovna skupina razdelila po posameznih področjih stanovanjskega gospodarstva so pripravili predlog akcijskega programa za uresničevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v Ljubljani. Predlog po posameznih poglavjih nakazuje smeri razvoja, ter predlaga nosilce in roke za naloge, ki so pred nami. Značilno za dokument je predvsem uveljavljanje nekaterih elementov, ki smo jih pogrešali v dosedanjem razvoju odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva.

Najbistvenejši med njimi so predvsem: poudarek na sočasnem in kompletnem planiranju, ki dosedaj ni bilo ustrezno opravljeno in ni nudilo ustreznih osnov za efektno delo; uveljavljanje dohodkovnih odnosov na področju stanovanjske graditve ter trdnjšo povezavo z

vsemi udeleženci v stanovanjski graditvi; sistemski pristop k planiranju, organizaciji in izvajanju prenove starejših stanovanjskih predelov. Zelo pomemben element predstavlja tudi stališče, da za reševanje svojega stanovanjskega problema mora prispevati vsak sam. To do sedaj ni bilo ravno preveč poudarjeno. Istočasno zagotavlja socialno varnost kategorijam občanov, ki glede na socialno stanje ne bi bile zmožne v celoti zagotoviti ustreznih sredstev. Vendar pa bodo tudi ti morali prispevati določen delež, ustrezen finančnim zmožnostim. Na področju financiranja naj bi sedanje stanje uskladili z dosedanjim razvojem odnosov na tem področju ter zadeve usmerili v smeri združevanja sredstev ter čimvečji odpravi kreditnih odnosov. Za to bo potrebno veliko naporov za spremembo ustreznih družbenih dogovorov, sporazumov in tudi zakonodaje.

Zato menim, da moramo posvetiti predlogu akcijskega programa izredno veliko pozornost. To je namreč pomemben dokument na področju stanovanjskega gospodarstva, s katerim ustvarjamo neke vrste prelomnico, ter se odločamo o smeri razvoja družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu, ki rabi predvsem jasna stališča in podporo najširše družbe. To pa bo možno le, če bomo vedeli kaj hočemo. Le tako bomo to, kar bomo želeli, tudi uresničili.

IVO BREČIČ